

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 9 ฉบับที่ 99 มิถุนายน 2563

New Normal...

ประเด็นท้าทายใหม่ ของอุตสาหกรรมไทย

SHARING

แนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์
กรณีศึกษา สิงคโปร์ (ตอนจบ)

เก็บมาเล่า

สวิตเซอร์แลนด์ดินแดนที่น่าจับตามอง

สามารถติดตามข่าวสาร
สาระน่ารู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ที่

Contents

ประจำเดือนมิถุนายน 2563

Editor's Note

สวัสดีครับผู้อ่านจุลสาร OIE SHARE ฉบับเดือนมิถุนายน ฉบับที่ 99 พร้อมบทความที่มีสาระความรู้ที่น่าสนใจ มาฝาก ผู้อ่านเช่นเคย เริ่มกันที่คอลัมน์ Econ Focus เรื่อง New Normal..ประเด็นท้าทายใหม่ของอุตสาหกรรมไทย คอลัมน์ Sharing เรื่อง แนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา สิงคโปร์ (ตอนจบ) และปิดท้ายด้วย เรื่อง สวิสเซอร์แลนด์ดินแดนที่น่าจับตามอง ในคอลัมน์เก็บมาเล่า

ขอบคุณผู้อ่านที่ติดตามกันมาตลอด แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้าค่ะ

ด้วยความปรารถนาดี

Econ Focus	New Normal...ประเด็นท้าทายใหม่ของอุตสาหกรรมไทย	3
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนเมษายน 2563	6
Sharing	แนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา สิงคโปร์ (ตอนจบ)	7
เก็บมาเล่า	สวิสเซอร์แลนด์ดินแดนที่น่าจับตามอง	9
Movement		11

วารสาร
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
INDUSTRIAL ECONOMICS JOURNAL

**ชวนนักเขียน
เรียบเรียงบทความ**

ขอเชิญชวนผู้สนใจ
ร่วมส่งบทความเพื่อตีพิมพ์คอลัมน์

“OIE CLUB บทความเชิงทัศนะ”

ผู้สนใจสามารถส่งบทความเป็นไฟล์ word ทาง oieprnews@gmail.com
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มประชาสัมพันธ์ สศอ. 0 2202 4284

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

Website: www.oie.go.th
Facebook Fan Page: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
Oie_news
Oieprnews

ที่ปรึกษา
ทองชัย ขวลิขิตพิเชฐ
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
อิทธิชัย ยศศรี
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
พะเยาว์ คำมุก
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
นิอร สุขุม
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
ดวงดาว ขาวเจริญ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
ดุสิต อนันตรักษ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
สุนิสา ตามไท
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร
สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย
เลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กองบรรณาธิการ
กฤษฎา นุรักษ์
ชาญชัย ไฉลกคงถาวร
เรวดี แก้วมณี
วรรณพร บุญยรัตพันธุ์
ประวีรา โพธิ์สุวรรณ
ญาดา ว่องวัฒนากุล
อัมพร สุวรรณรัตน์
บุญอนันต์ เศรษฐสิทธิ์
ภาคกร ประสิทธิ์สุข
เทพยดา วงศ์วิโรจน์
พิมพ์กมล ไชยสมภาร

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieprnews@gmail.com

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด กรุณาติดต่อกองบรรณาธิการ

New Normal... ประเด็นท้าทายใหม่ ของอุตสาหกรรมไทย

กองนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

สถานการณ์การระบาดของ Covid-19 ส่งผลให้หลายสิ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งแน่นอนว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต รวมถึงการทำธุรกิจที่ต้องคำนึงถึงไลฟ์สไตล์แบบใหม่ที่เรียกว่า “New Normal” ไม่ว่าจะเป็นการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distance) การปรับลดความถี่ในการเดินทางไปทำงานผ่านการให้พนักงานทำงานอยู่ที่บ้านแทน (Work from Home) การใส่หน้ากากทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน การที่เราเริ่มคุ้นชินกับโลกดิจิทัลมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้กำลังจะเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนไปตลอดกาล และแน่นอนว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเป็นประเด็นท้าทายใหม่ของอุตสาหกรรมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

คำว่า “New Normal” หรือ “ความปกติในรูปแบบใหม่” ถูกใช้เป็นครั้งแรกในปี 2008 โดย Bill Gross นักลงทุนในตราสารหนี้ชื่อดัง (Bond Guru) ผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท Pacific Investment Management (PIMCO) โดยให้นิยามถึงสภาวะเศรษฐกิจโลกที่จะมีอัตราการเติบโตชะลอตัวลงจากในอดีตและเข้าสู่อัตราการเติบโตเฉลี่ยระดับใหม่ที่ต่ำกว่าเดิม ควบคู่ไปกับอัตราการว่างงานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหลังเกิดวิกฤติทางการเงินในสหรัฐอเมริกา อีกทั้งความผันผวนทางเศรษฐกิจจะไม่ได้เป็นไปตามวัฏจักรเศรษฐกิจแบบเดิม ๆ เหมือนที่ผ่านมาเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดการเติบโตทางเศรษฐกิจมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปหรือส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในลักษณะที่แตกต่าง

จากในอดีต สำหรับประเทศไทย ราชบัณฑิตยสภาได้นิยามคำว่า “New Normal” หมายถึง ความปกติใหม่ หรือฐานวิถีชีวิตใหม่ โดยเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีตอันเนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ จนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติ และเคยคาดหวังล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย ที่ผ่านมาระยะเวลาหนึ่งเราจะเคยเห็น New Normal ที่แตกต่างกันผ่านเหตุการณ์ที่สำคัญ เช่น วิกฤติการเงินครั้งใหญ่ในสหรัฐอเมริกาในปี 2551 ซึ่งเกิดจากวิกฤติหนี้บ้านและผลิตภัณฑ์ทางการเงินของสถาบันการเงินที่ซับซ้อนทั้งหลายลงมาเป็นชิ้น ๆ จนนำไปสู่วิกฤติสถาบันการเงินที่ล้มละลายตามมาและกลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดอีกครั้งหนึ่งรองจากวิกฤติเศรษฐกิจที่ถือเป็นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (Great Depression) ที่เกิดในทวีปอเมริกาเหนือและทวีปยุโรป ในปี 2472 หลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง และได้สร้างวิกฤติต่อมาไม่ว่าจะเป็นวิกฤติเศรษฐกิจในยุโรป รัสเซีย วิกฤติหนี้สาธารณะกรีซ วิกฤติตลาดทุนของจีน เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเราได้เห็น New Normal อย่างชัดเจนที่สุดผ่านวิกฤติต้มยำกุ้ง โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นผลกระทบในวงกว้างที่เกิดการเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับหรือรูปแบบการดำเนินธุรกิจในฝั่ง Supply Side เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ถาวร และส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคที่เป็น Demand Side ทำให้ผู้บริโภคต้องระมัดระวังการใช้จ่ายมองหาสินค้าบริการที่มีราคาถูกลง และแสวงหาการลงทุนใหม่ที่ได้ผลตอบแทนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก เกิดเป็นทัศนคติและแนวคิดในการใช้ชีวิตใหม่ที่เป็น New Normal

สำหรับในภาคอุตสาหกรรมการผลิต Covid-19 ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดไม่ว่าทั้งผู้ประกอบการรายใหญ่และผู้ประกอบการ SMEs โดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีการคาดการณ์และเตรียมตัวตั้งรับสำหรับวิกฤติโรคระบาดในครั้งนี้ และมีผู้ประกอบการบางส่วนที่ได้รับผลกระทบต้องเร่งปรับตัวโดยปรับสายการผลิต ปรับเปลี่ยนสินค้าที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในช่วงนี้เป็นการเฉพาะกิจเพื่อความอยู่รอด เช่น ผู้ผลิตบางรายเปลี่ยนจากผลิตเสื้อผ้ามาผลิตหน้ากากผ้า เป็นต้น ในขณะที่

นิวอร์มัล = ความปกติใหม่

ที่มา: <https://www.thaiquote.org/content/237003#>

หลาย ๆ บริษัทไม่สามารถปรับตัวได้ และไม่สามารถดำเนินงานต่อได้ เนื่องจากขาดวัตถุดิบที่มีห่วงโซ่การผลิต (Supply Chain) จากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีความรุนแรงของการระบาดมาก เพราะการระบาดของ Covid-19 ส่งผลให้กระบวนการขนส่งมีประสิทธิภาพน้อยลง อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่น่าจับตามองหลังจากนี้ คือ New Normal ที่กำลังกลายเป็นประเด็นท้าทายใหม่ของอุตสาหกรรมไทย ซึ่งในมุมมองของผู้เขียน มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

มีแนวโน้มการเกิดจุดเปลี่ยนของ Supply Chain โล

วิกฤติ Covid-19 จะมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงการบริหาร Supply Chain ในอนาคต และมีโอกาสที่ภาคการลงทุน การผลิต และ Supply Chain โลจะเปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าหลายปีที่ผ่านมา การใช้ Supply Chain จะสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในสภาวะการระบาดของ Covid-19 ในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศทางตะวันตกจนไม่สามารถผลิตของใช้จำเป็น ในสถานการณ์การระบาดได้ จึงมีความเป็นไปได้ที่แต่ละประเทศจะมีการเพิ่มกำลังการผลิตในประเทศให้เพิ่มขึ้นหลังจากนี้ รวมทั้งลดการพึ่งพิงการผลิตสินค้าหรือการนำเข้าจากประเทศใดประเทศหนึ่งเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น จีน ที่ฐานการผลิตของโลกในปัจจุบันกระจุกอยู่ที่จีน เกือบทั้งหมด แต่ประเทศต่าง ๆ จะเริ่มหันไปขยายฐาน/กระจายการผลิต หรือนำเข้าสินค้าจากหลายๆ ประเทศแทน หรือบางบริษัทอาจจะเริ่มใช้การผลิตภายในประเทศมาแทนที่ เพื่อลดการใช้ Supply Chain จากต่างประเทศ

พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ปฏิเสธไม่ได้ว่า

COVID-19 เป็นปัจจัยกระตุ้นให้ผู้บริโภคเปิดใจต่อการใช้จ่ายที่ปลอดภัยเสียไม่ได้ จากมาตรการที่ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันเพื่อรณรงค์ ยับยั้ง และป้องกันการแพร่เชื้อภายในประเทศ ทำให้ผู้บริโภคต้องใช้บริการต่าง ๆ ผ่านรูปแบบดิจิทัลอย่างจริงจัง ส่งผลต่อการเติบโต ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มต่าง ๆ ผู้คนเริ่มใช้บริการออนไลน์เพื่อความบันเทิงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการช้อปปิ้งออนไลน์ที่มีแนวโน้มว่าในอนาคต การซื้อขายออนไลน์จะเติบโตขึ้นอย่างมหาศาล เพราะวิกฤติบังคับให้ผู้บริโภคจำต้องเดินข้ามกำแพงแห่งความเคยชินเดิมในการใช้จ่าย ซึ่งในที่สุดก็จะคุ้นชินและกลายเป็น New Normal การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น Facebook, Twitter, Instagram, Tiktok เกิดเพจ e-Marketplace ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกิดการเรียกใช้บริการ Delivery เพิ่มขึ้น อาทิ การสั่งอาหารผ่านทางแอปพลิเคชันต่าง ๆ เกิดการใช้งาน e-Payment เพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้คนมีความกังวล ในการสัมผัสเงินสด จึงทำให้หันมาใช้ e-Wallet เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน ผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม On Demand ได้พัฒนา e-Payment ของตนเอง และกระตุ้นให้ผู้บริโภคชำระค่าสินค้าและบริการด้วยวิธีนี้มากขึ้นเช่นกัน รวมทั้ง มีการใช้งานระบบเรียกรถตามความต้องการ (Movie on Demand) เพิ่มขึ้น เช่น Netflix, Viu, Youtube-TV เป็นต้น ต่อจากนี้ไป “ดิจิทัล” จะไม่ได้เป็นเพียงส่วนหนึ่งในชีวิตเท่านั้น หากแต่จะ

ที่มา: <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/1810991>

กลายเป็นหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเหมือนดังเช่น ปัจจัยสี่ นอกจากนี้ ผู้บริโภคยังมีไลฟ์สไตล์ที่ใส่ใจในสุขภาพมากยิ่งขึ้น เรื่อง สุขอนามัยได้กลายมาเป็นบรรทัดฐานใหม่ หรือ New Norm¹ ของผู้บริโภคไปโดยปริยาย ดังนั้น ในยุค New Normal พฤติกรรมผู้บริโภค ที่เปลี่ยนแปลงไปจึงเป็นประเด็นท้าทายของภาคอุตสาหกรรมไม่มากก็น้อย

เทคโนโลยีจะขับเคลื่อนโลก การแพร่ระบาดของ COVID-19

ได้กลายเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยี ได้เร็วขึ้นและชัดเจนขึ้น โดยเทคโนโลยีจะ Disrupt รูปแบบธุรกิจแบบเดิม ๆ และธุรกิจดั้งเดิมที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ของผู้บริโภคได้ อาทิ การเรียนการสอนออนไลน์ นอกจากนี้ เทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญญาประดิษฐ์หรือสมองกล (Artificial Intelligence: AI) สำหรับการช่วยคิดและวิเคราะห์อัตโนมัติ หรือ Data Visualization ที่เป็นการนำข้อมูลดิบมาทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นด้วยการทำเป็นภาพ กราฟ แผนภูมิ หรือวิดีโอจะเริ่มมีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากการลงทุน ในเทคโนโลยีจะเป็นตัวช่วยให้บริษัทมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ สำหรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แรงงานคนจะถูกทดแทน ด้วยเทคโนโลยีและหุ่นยนต์มากขึ้น ซึ่งจะกระทบโดยตรงกับแรงงาน และผู้เล่นในอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้ธุรกิจเหล่านั้น ปรับตัวให้ทันโลกที่หมุนเร็วขึ้น โดยข้อมูลจาก Frost & Sullivan² บริษัท ขึ้นนำระดับโลกที่ทำหน้าที่รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับธุรกิจและเทคโนโลยี ต่างๆ ได้เผยแพร่ผลการวิเคราะห์ว่า 10 ดิจิทัลเทคโนโลยีที่จะมาช่วยมนุษย์ ในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 หนึ่งในนั้น คือ AI นั่นเพราะในทางการแพทย์ AI มีบทบาทเป็นอย่างมากในการใช้ ปัญญาที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมานี้ช่วยคัดกรองโรค หรือหยิบจับข้อมูลงานวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายมหาศาลมาใช้อย่างถูกต้อง แม่นยำ อันจะนำไปสู่การรักษาหรือต่อยอดการวิจัยอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐบาลจีนได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการสนับสนุนการป้องกัน และควบคุม Covid-19 เช่น AI, Big Data, Cloud Computing เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนโลกในอนาคต ซึ่งนับว่าเป็นทั้งโอกาสและประเด็นท้าทาย ของอุตสาหกรรมไทยที่จะเร่งยกระดับไปสู่อุตสาหกรรม 4.0

¹ ราชบัณฑิตยสภา

² <https://mgronline.com/qoV/detail/9630000052381>, 21 พฤษภาคม 2563

ความอ่อนแอของตลาดแรงงาน ข้อมูลจากฝ่ายวิจัยด้านเศรษฐกิจและตลาดเงิน Economic Intelligence Center (EIC) ธนาคารไทยพาณิชย์ ได้ประเมินสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ว่าจะส่งผลให้จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นสูงถึงราว 3-5 ล้านคน ถือเป็นระดับที่สูงกว่าทุกวิกฤตการณ์ในอดีตของไทย เนื่องจากผลกระทบครั้งนี้กว้างขวางกว่าและมีการหยุดชะงักฉับพลัน (Sudden Stop) ของหลายกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ขณะที่ภาคเกษตรอาจไม่สามารถทำหน้าที่ดูดซับคนตกงานจากภาคอื่น ๆ ได้เหมือนในอดีตจากปัญหาล้างน้ำ นอกจากนี้ยังระบุว่า ระบบเศรษฐกิจไทยกำลังเผชิญสภาวะวิกฤติที่ยังไม่รู้จุดจบแน่ชัดจากผลของการแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งส่งผลกระทบในเกือบทุกสาขาธุรกิจ โดยมีความรุนแรงเป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว โดยวิกฤติดังกล่าวเป็นความเสี่ยงต่อตลาดแรงงาน ซึ่งมีสัญญาณความอ่อนแอมาตั้งแต่ในช่วงก่อนหน้าที่จำนวนผู้มีงานทำของไทยมีแนวโน้มลดลงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยจำนวนผู้มีงานทำเฉลี่ยในปี 2562 มีจำนวน 37.602 ล้านคน ลดลง 0.478 ล้านคน เมื่อเทียบกับจำนวนเฉลี่ยในปี 2557 สาเหตุมาจากทั้งปัจจัยเชิงวัฏจักร คือ การชะลอตัวทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งทำให้ความต้องการแรงงานมีน้อยลง และปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยเฉพาะการออกจากกำลังแรงงานของกลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 5.395 ล้านคน เป็น 6.797 ล้านคน

ภาวะการทำงานของประชากรไทย

หน่วย : พันคน (เฉลี่ย)	ปี 2014	ปี 2019	อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ยต่อปี ช่วงปี 2014-2019	ไตรมาสที่ 1/2020	อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับไตรมาส 1/2019
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	54,843	56,576	+0.6%	56,782	+0.6%
1. กำลังแรงงาน	38,575	38,171	-0.2%	38,103	-0.6%
1.1 ผู้มีงานทำ	38,080	37,602	-0.3%	37,384	-0.8%
1.1.1 ทำงานต่ำกว่า 35 ปี. ต่อสัปดาห์	6,067	6,456	+1.3%	8,826	+1.8%
1.1.2 ทำงานตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป 50 ปี. ต่อสัปดาห์	22,326	24,346	+1.7%	22,540	+0.2%
1.1.3 ทำงาน 50 ปี. ต่อสัปดาห์ขึ้นไป	9,687	6,800	-6.8%	4,179	-7.6%
จำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ย (ชม. ต่อสัปดาห์)	44.1	42.7	-0.6%	n/a	
1.2 ผู้ว่างงาน	323	379	+3.2%	396	+14.8%
อัตราการว่างงาน (% ผู้ว่างงาน/กำลังแรงงาน)	0.8%	1.0%		1.1%	
1.3 กำลังแรงงานนอกฤดูกาล	172	190	+2.0%	323	+4.3%
2. นอกกำลังแรงงาน	16,268	18,405	+2.5%	18,678	+3.0%
2.1 ทำงานบ้าน	4,839	5,356	+2.1%	5,262	+3.0%
2.2 เรียน	4,372	4,361	-0.05%	4,466	+0.1%
2.3 สูงอายุ/ เด็ก*	5,395	6,797	+4.7%	6,760	+1.7%
2.4 อื่น ๆ เช่น พิพจน หนีเรียน	1,663	1,890	+2.6%	2,070	+9.2%

ในช่วงเดียวกัน ประกอบกับหลายปัจจัยลบที่เข้ามากระทบพร้อม ๆ กัน ทั้งการหดตัวของเศรษฐกิจโลก และปัญหาล้างน้ำ วิกฤติครั้งนี้จึงมีแนวโน้มส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อแรงงานในหลายอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ในอนาคตบางธุรกิจอาจมีการลดจำนวนแรงงานลง เพราะนอกจากแรงงานคนจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์แล้ว ภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อเอาตัวรอดหลังจากวิกฤตินี้ การ Work From Home เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้นายจ้างสามารถทราบได้ว่าแท้จริงแล้วธุรกิจของตนต้องการแรงงานที่แท้จริงมากน้อยเพียงใด ประเด็นท้าทายอีกประการหนึ่งในเรื่องแรงงาน คือ แรงงานมีแนวโน้มลดลง จากการที่แรงงานภายในประเทศมีอัตราการเกิดน้อยและเข้าสู่ภาวะสูงวัย

ส่วนแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านอาจจะน้อยลงจากความยากในการเดินทางเข้า-ออกประเทศจากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการลงทุนที่เริ่มกระจายไปในหลายประเทศในภูมิภาค ทำให้แรงงานเหล่านี้มีโอกาสทำงานในประเทศตนเองได้มากขึ้น

ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ผ่านพ้นไปหลาย ๆ ธุรกิจคงต้องกลับมาทบทวนรูปแบบธุรกิจหรือปรับแผนธุรกิจภายใต้การแข่งขันในรูปแบบใหม่ที่กำลังจะเริ่มขึ้น การเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับประเด็นท้าทายใหม่ที่กำลังจะมาถึงแล้วข้างต้นดังที่แนบนี้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวได้เร็วขึ้น สำหรับภาคอุตสาหกรรมมีหลายเรื่อง ที่ผู้ประกอบการควรต้องตระหนักและให้ความสำคัญเพิ่มขึ้น เพื่อสามารถประคองธุรกิจให้อยู่รอดและเสริมความแกร่งให้มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น การบริหาร Supply Chain ที่มีความยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคุณภาพการผลิต (Productivity) เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ การพัฒนาสินค้าให้ตอบโจทย์กับความต้องการใหม่ ๆ ในยุค New Normal การใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ลืมให้ความสำคัญกับการคิดค้นเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างไม่หยุดนิ่ง ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยี เช่น การนำหุ่นยนต์มาใช้มากขึ้นในภาคอุตสาหกรรม ย่อมจะมีส่วนสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ความอ่อนแอของตลาดแรงงานเพื่อเป็นการลดต้นทุน และลดผลกระทบจากการขาดแคลน

แรงงานของบางสาขาอุตสาหกรรมในอนาคต การปรับตัวอย่างชาญฉลาดของอุตสาหกรรมไทยให้เข้ากับยุค New Normal ภายใต้ประเด็นท้าทายใหม่นี้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้ไปได้ และถึงแม้ New Normal นี้อาจจะดูไม่สวยงามสำหรับบางธุรกิจ แต่ไม่ช้าก็เร็วคลื่นแห่งความเปลี่ยนแปลงจะมาถึงธุรกิจเสมอ “การเร่งปรับตัว” จึงเป็นหัวใจสำคัญสูงสุดของความสำเร็จ

จัดทำโดย :
นางสาวเรวดี แก้วมณี

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :
ความปกติในรูปแบบใหม่ (New Normal),
เขมรัฐ ทรงอยู่,
เผยแพร่ในนิตยสารการเงินการธนาคาร ฉบับเดือน
พฤษภาคม 2558, สืบค้นจาก SCB Economic Intelligence Center
เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2563
5 New Normal คำทำนายธุรกิจหลังโควิด, กันต์ เอี่ยมอินตรา
กอสัมน์ OVERSEAS & EDU, <https://www.bangkokbiznews.com>,
26 เมษายน 2563
อวิฉณ Insights 7 พฤติกรรมชีวิตวิถีใหม่ของผู้นิยม
และองค์กรธุรกิจ “หลัง COVID-19”, <https://www.marketingoops.com>,
7 พฤษภาคม 2563
New Normal ของการลงทุน ภายหลังจากสถานการณ์ Covid-19,
คามิน เจตน์รุ่งวงศ์ ที่ปรึกษาบริหารทรัพยากรบุคคลพิเศษ
ธนาคารกสิกรไทย, <https://www.posttoday.com>, 8 พฤษภาคม 2563

สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนเมษายน ปี 2563

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนเมษายน 2563 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 17.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากการหดตัวของอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ อาทิ อุตสาหกรรม การผลิตยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม และอุตสาหกรรมการผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์ อัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนเมษายน 2563 อยู่ที่ร้อยละ 51.9

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนเมษายน 2563 หดตัวร้อยละ 17.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่หดตัว อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม และอุตสาหกรรมการผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์

• **อุตสาหกรรมยานยนต์** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 81.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากปัญหาการระบาดของไวรัสโควิด-19 และมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดจากภาครัฐและจากโรงงาน ทำให้มีความต้องการสินค้าลดลง ต้องหยุดการผลิตชั่วคราว รวมถึงปัญหาในการขนส่งและการผลิตชิ้นส่วนจากทั่วโลก

• **อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 19.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากผลกระทบของไวรัสโควิด-19 ภาครัฐจึงออกมาตรการอยู่บ้านหยุดเชื้อ เพื่อชาติ ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อการเดินทางขนส่งลดลงไปมาก

• **อุตสาหกรรมผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 82.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ทำให้ภาครัฐประกาศห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทตลอดเดือนเมษายนของปีนี้ รวมถึงมีการปิดร้านอาหารและสถานบริการแบบนั่งดื่มเพื่อลดการรวมตัวกัน

สำหรับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่ขยายตัว อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค และอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์

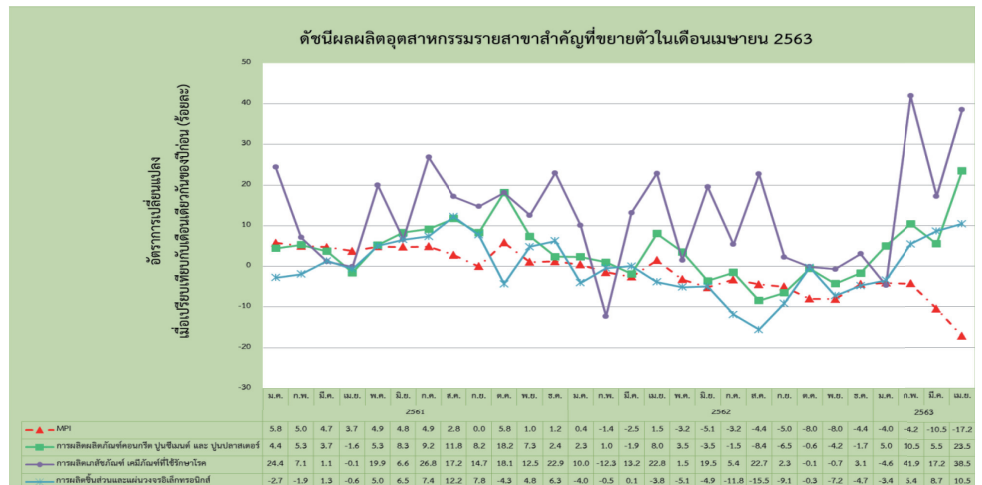
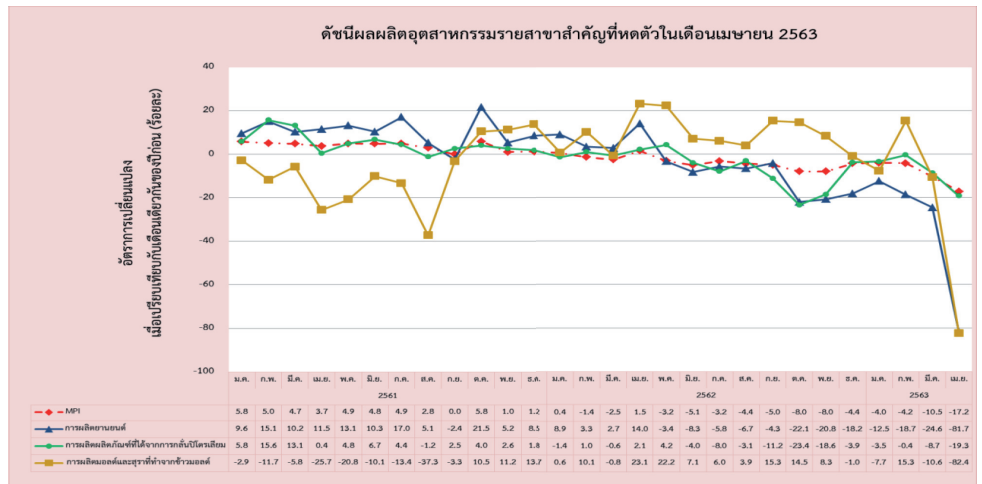
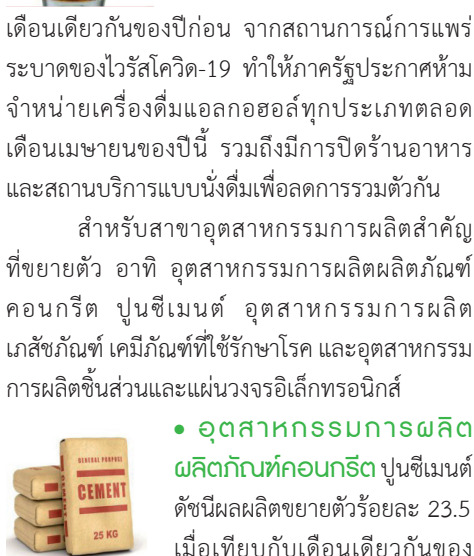
• **อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 23.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากฟื้นสำเร็จรูปและคอนกรีตผสมเสร็จตามความต้องการใช้อย่างต่อเนื่องจากโครงการก่อสร้างของรัฐ

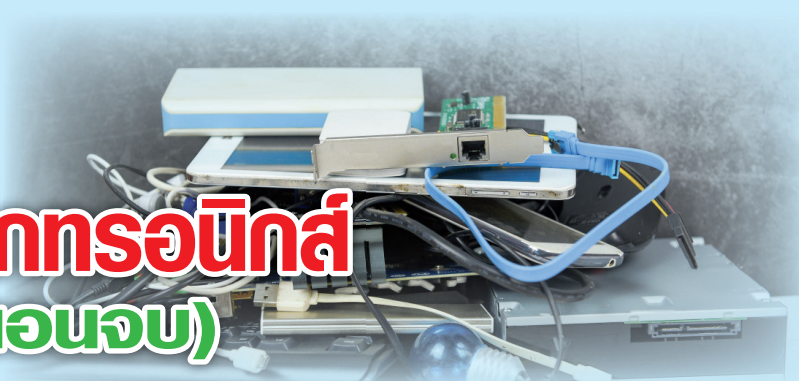
• **อุตสาหกรรมการผลิตเภสัชภัณฑ์** เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 38.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้นเกือบทุกรายการสินค้า ยกเว้นยาผง เนื่องจากจำนวนวันทำงานที่มากกว่าปีก่อน หลังประกาศเลื่อนวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ และมีการผลิตยาเพื่อสต็อกไว้ล่วงหน้าได้มากขึ้นหลังมีการเพิ่มอาคารเก็บยาตั้งแต่ต้นปีของผู้ผลิตบางราย

• **อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 10.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ตามคำสั่งซื้อของตลาดโลก โดยเฉพาะสินค้าประเภทวงจรอิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำที่ใช้ในอุตสาหกรรมทางการแพทย์และอุปกรณ์ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์

แนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา สิงคโปร์ (ตอนจบ)

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ก ความเดิมจูลสาร OIE Share ฉบับที่ 98 เดือนพฤษภาคม 2563 ได้นำเสนอข้อค้นพบต่อแนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์กรณีศึกษาของประเทศอาเซียน โดยมาเลเซีย ภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ “Regional Workshop : ASEAN-Korea Dialogue for E-waste Management” (การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค : การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี) ดำเนินงานโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยการสนับสนุนจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN-Korea Economic Cooperation Fund : AKEC Fund) ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี (ASEAN-Korea Free Trade Agreement : AKFTA) จูลสาร OIE Share ฉบับนี้ ขอนำเสนอข้อค้นพบต่อแนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา สาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเป็นตอนจบของการเก็บข้อมูลจากประเทศที่เป็นกรณีศึกษา

จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม และสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานของสิงคโปร์พบว่า ข้อมูลการเกิดปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนสิงคโปร์ มีจำนวนมากถึง 60,000 ตันต่อปีหรือเทียบเท่ากับน้ำหนักเครื่องบินแอร์บัสรวมกัน 330 ลำ โดยครึ่งหนึ่งของขยะอิเล็กทรอนิกส์มาจากภาคครัวเรือน ซึ่งเก็บร้อยละ 50 แสดงความไม่รู้หรือไม่แน่ใจในการทิ้งขยะประเภทนี้และไม่ทราบข้อมูลว่าจะนำไปใช้รีไซเคิลได้อย่างไร ที่ผ่านมา ปัญหาหลักของสิงคโปร์คือการขาดระบบการเก็บขยะอิเล็กทรอนิกส์ระดับประเทศ โดยการคัดแยกหรือการรีไซเคิลส่วนใหญ่ ดำเนินการแบบไม่เป็นทางการ เช่น คนเก็บขยะ หรือร้านขายของเก่า ซึ่งทำได้เพียงแต่ทำลายอุปกรณ์แล้วนำส่วนประกอบหรือวัสดุบางอย่างออกมาภาครัฐสิงคโปร์จึงได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างความตระหนักรู้ (Awareness) ให้กับภาคประชาชน โดยได้ศึกษาแบบอย่างระบบการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์เทียบเคียงจากประเทศในยุโรปเพื่อนำมาปรับใช้ เช่น การกำหนดให้ห้างสรรพสินค้าตั้งจุดถังขยะรับทิ้งซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างคือ City Square Mall’s e-waste recycling programme, การให้บริการรับซากขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ ตัวอย่างคือ Singtel x SingPost E-waste Recycling Programme ดำเนินการโดยบริษัทไปรษณีย์สิงคโปร์ (SingPost) หรือการส่งผ่านของจดหมายบริษัทโทรคมนาคม (Singtel) เพื่อเรียกไปรับซากผลิตภัณฑ์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือสถานที่จัดเตรียมไว้ ทั้งนี้ ขยะทั้งหมดจะถูกรวบรวมและนำไปยังโรงงานรีไซเคิล ตัวอย่างคือ TES-AMM ตามกระบวนการผลิตที่มีความปลอดภัยและมาตรฐานสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อค้นพบแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

National Environment Agency (NEA) หรือสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นสถาบันอิสระของภาครัฐสิงคโปร์ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2545 มีภารกิจหลักในการดำเนินนโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่รับมอบจาก Environmental Policy Division, Ministry of the Environment and Water Resources (MEWR) เพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนของสิงคโปร์ โดย NEA ดำเนินการพัฒนาข้อริเริ่มและโครงการต่าง ๆ ร่วมกับหุ้นส่วนทุกภาคส่วน ได้แก่ ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน สำหรับที่มาของการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ของสิงคโปร์ ตั้งต้นจากกฎระเบียบของสหภาพยุโรป (EU-RoHS) โดยได้กำหนดการจำกัดสารอันตราย (Restriction of Hazardous Substances : RoHS) เพื่อป้องกันมลพิษ โดยการจำกัด

หรือลดปริมาณการใช้สารอันตราย ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2560 เป็นต้นมา โดยกำหนดการคำนวณปริมาณสารเป็นหน่วยน้ำหนัก จำนวน 6 ชนิด อาทิ ตะกั่ว โครเมียม และแคดเมียม เป็นต้น ที่ถูกใช้ในกระบวนการผลิตและการทิ้งอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Electrical and Electronic Equipment : EEE) รวมทั้งส่วนประกอบ ชิ้นส่วนและวัสดุทุกชิ้น ซึ่งมีผลบังคับใช้กับโรงงานผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้นำเข้า โดยสิงคโปร์ได้ปรับมาใช้กับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 ชนิด (Singapore RoHS) ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ และเครื่องซักผ้า พร้อมทั้งกำหนดทางเลือกในการทิ้งซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ได้แก่ การบริจาค การส่งซ่อมแซมและนำกลับไปใช้ การขายเป็นสินค้ามือสองให้กับร้านค้าที่ร่วมโครงการ และการมอบให้กับโรงงานรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์

ในปี 2558 NEA ได้รวบรวมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ของสิงคโปร์ไว้เพียงแห่งเดียว เพื่อเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน และได้เริ่มณรงค์สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วม ตลอดจนการจัดหาบริการที่สะดวกให้กับสาธารณะ โดยการจัดทำโครงการหุ้นส่วนสมัครใจแห่งชาติสำหรับการรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์ (National Voluntary Partnership : NVP) ปัจจุบัน ได้มีบริษัทภาคเอกชนสมัครเข้าร่วมโครงการแล้วเป็นจำนวนกว่า 25 ราย อาทิ StartHub’s Recycling the National’s Electronic Waste (RENEW) Programme, City Square Mall’s e-waste recycling programme, E-waste Drop-Off Point Programme และ Singtel x SingPost E-waste Recycling Programme เป็นต้น ซึ่งเป็นไปตามวาระแห่งชาติของสิงคโปร์ในการตั้งเป้าหมายให้ปี 2562 เป็นปีแห่งการลดขยะให้เหลือร้อยละ 0 สำหรับ 1) ขยะอิเล็กทรอนิกส์ 2) ขยะอาหาร 3) ขยะบรรจุภัณฑ์รวมถึงพลาสติก และ 4) การบริหารและจัดการรีไซเคิล (จัดหาถังแยกขยะหรือให้บริการรีไซเคิล)

สำหรับสถานการณ์ขยะอิเล็กทรอนิกส์ของสิงคโปร์พบว่า ในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี จะมีปริมาณการทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์มากถึง 60,000 ตัน และจากการสำรวจของ NEA พบว่า ร้อยละ 60 ของผู้บริโภค ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจต่อการจัดการผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช้แล้ว ดังนั้น ประชาชนส่วนใหญ่จึงใช้วิธีการส่งมอบให้ผู้รับซื้อของเก่า นำไปทิ้งตามจุดรับขยะ หรือนำไปขายให้กับร้านค้ารับซื้อของมือสอง ดังนั้น เพื่อลดจำนวนการทิ้งซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และเพื่อเป็นการปกป้องสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม รวมถึงจัดสรรการใช้ทรัพยากรที่นำกลับมาใช้ได้ใหม่ MEWR และ NEA ในฐานะหน่วยงานภาครัฐด้านสิ่งแวดล้อมหลักของสิงคโปร์ จึงได้ร่วมกันพัฒนา และกำหนดแนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ระดับประเทศ ซึ่งได้ผ่านกระบวนการปรึกษาหารือและการประชาสัมพันธ์ร่วมกับทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกับโรงงานผู้ผลิต ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2564 สำหรับโรงงานผู้ผลิต มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการบำรุงรักษาหรือการทิ้งผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ตลอดอายุการใช้งาน ได้แก่ 1) แผงโซลาร์แสงอาทิตย์ 2) อุปกรณ์สารสนเทศ (เครื่องพรีนท์โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เซฟเวอร์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต กล้องรับสัญญาณต่าง ๆ) 3) แบตเตอรี่ (แบบพกพา แบบใช้ในการผลิตอุตสาหกรรม และแบบใช้ในรถยนต์ไฟฟ้า) 4) หลอดไฟ 5) อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ (ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า โทรทัศน์) นอกจากโรงงานผู้ผลิตแล้ว แนวทางการจัดการขยะ

อิเล็กทรอนิกส์ยังครอบคลุมไปถึงผู้บริโภคทางตรง (ของใช้ส่วนตัว ภายในที่อยู่อาศัย) และ ผู้บริโภคทางอ้อม (ของใช้ในสำนักงาน รถสาธารณะ) อย่างไรก็ดี NEA จะกำหนดค่าเป้าหมายในการยกเว้นปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์ของผลิตภัณฑ์ในแต่ละปีให้กับผู้ผลิต และกำหนดค่าเป้าหมายในการจัดเก็บขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้กับหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งและออกใบอนุญาตเป็นตัวแทนดำเนินการ (Producer Responsibility Scheme (PRS) Operator) ประกอบด้วย ร้านค้าปลีก (Retailer) และ หน่วยรีไซเคิล (E-Waste Recycler) ซึ่งจะทำหน้าที่จัดเก็บซากผลิตภัณฑ์ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และจัดส่งซากผลิตภัณฑ์ไปยังโรงงานรีไซเคิล รวมถึงจัดเก็บข้อมูลสถิติและรายงานผลการดำเนินงานโดยตรงต่อ NEA

TES-AMM (Singapore) Pte Ltd. เป็นโรงงานรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์จากขยะอิเล็กทรอนิกส์ ตั้งอยู่ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมจู่งเริ่มดำเนินธุรกิจในปี 2548 มีพนักงานจำนวน 280 คน มีกำลังการผลิตรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์ รว 1,000 ตัน แบตเตอรี่ ประมาณ 300 ตัน และชิ้นส่วนอุปกรณ์สารสนเทศ ประมาณ 1,000 ชิ้น ต่อเดือน โดยมีโรงงานเครือข่ายจำนวน 35 แห่ง กระจายอยู่ใน 22 ประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในทวีปเอเชียแปซิฟิกและยุโรป โดย TES-AMM สิงคโปร์ ได้รับการรับรองกระบวนการผลิตตามมาตรฐานสากล ISO ทั้งนี้ ภายใต้ใบอนุญาตฯ ครอบคลุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด หน่วยงานภาครัฐของสิงคโปร์ โดย National Environment Agency หรือ NEA ได้ทำหน้าที่ออกใบอนุญาตควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์ขยะอิเล็กทรอนิกส์มายังสิงคโปร์ ซึ่งในกรณี TES-AMM สิงคโปร์จะสั่งซื้อซากผลิตภัณฑ์จาก TES-AMM ต่างประเทศ ทั้งสองโรงงานจะดำเนินการประสานงานล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อมในการขอรับการอนุญาตนำเข้า ก่อนดำเนินการขนส่งระหว่างประเทศ เพื่อปฏิบัติตามการควบคุมการเคลื่อนย้ายสินค้าให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซล โดยซากผลิตภัณฑ์หลักที่ใช้ในการผลิตรีไซเคิล คือ ชิ้นส่วนอุปกรณ์สารสนเทศและโทรศัพท์มือถือ

สำหรับกระบวนการผลิตหลักของ TES-AMM ได้แก่

- การรีไซเคิลชิ้นส่วนแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กระบวนการทางเคมี เพื่อสกัดคืนเป็นแร่ธาตุ ได้แก่ เงิน ทองคำ ตะกั่ว นิกเกิล ทองแดง และพาราไดม์ (โลหะคล้ายทองคำขาว)

- การรีไซเคิลแบตเตอรี่จากโทรศัพท์มือถือและจากรถยนต์ไฟฟ้า โดยใช้กระบวนการทางเคมี เพื่อสกัดคืนเป็นแร่ลิเทียมและโคบอลต์ โดยบริษัทฯ ได้เล็งเห็นโอกาสทางธุรกิจจากปริมาณรถยนต์ไฟฟ้าทั่วโลก ซึ่งในปี 2561 จะมีจำนวนราว 2 ล้านคัน ดังนั้น ปริมาณการรีไซเคิลแบตเตอรี่เพื่อสกัดเป็นแร่ลิเทียม คาดว่าน่าจะสูงถึง 100,000 ตัน โดยสินค้าแร่ธาตุที่สกัดคืนได้ของโรงงานจะส่งออกขายไปยังผู้ผลิตแบตเตอรี่ในตลาดต่างประเทศหลัก อาทิ อินโดนีเซีย อินเดีย จีน และแอฟริกา เป็นต้น

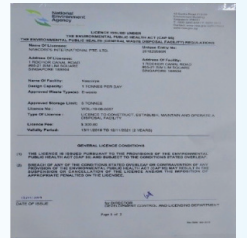
นอกจากนี้ ยังมีกระบวนการจัดการข้อมูลที่ติดมากับผลิตภัณฑ์เซฟเวอร์ โดยการล้างข้อมูลสนามแม่เหล็ก เพื่อความปลอดภัยด้านข้อมูลของผู้ขายซากผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้ กระบวนการผลิตทั้งหมดของ TES-AMM อยู่ในวงจรของหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) โดยเริ่มตั้งแต่การรับบริจาคหรือรับซื้อซากผลิตภัณฑ์ การรีไซเคิล การกำจัดของเสีย ควบคู่ไปกับการนำกลับมาใช้ใหม่ และภายในสถานประกอบการจะใช้หลักการด้านพลังงานสีเขียวหมุนเวียน โดยการติดตั้งแผงโซลาร์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าใช้กับเครื่องจักรการผลิตและชาร์จ

แบตเตอรี่รถยนต์ในโรงงาน ซึ่งในอนาคตอาจเพิ่มธุรกิจการให้บริการ (Solution) อีกด้วย สำหรับข้อคิดเห็นในเชิงธุรกิจต่อแนวทางการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียนเห็นว่าความคุ้มค่าในการผลิต คือปัจจัยหลักในการดำเนินธุรกิจประเภทนี้ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องสร้างความตระหนักรู้และการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นระยะเพื่อรณรงค์วิธีการจัดการที่ถูกต้องและส่งเสริมการรับผิดชอบต่อสังคม

NASCORPS เป็นร้านขายอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มือสอง และรับซื้อสินค้าใช้แล้ว เปิดดำเนินธุรกิจเมื่อปี 2553 ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ Sim Lim Square ลักษณะคล้ายกับห้างสรรพสินค้าพันทิปพลาซ่าของไทย ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องคอมพิวเตอร์และโน้ตบุ๊ค ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์สารสนเทศ ได้แก่ การบริการกู้ข้อมูลจากเครื่องที่ใช้งานไม่ได้แล้ว การล้างข้อมูลในคอมพิวเตอร์ การรับซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์และโน้ตบุ๊คใช้แล้วเพื่อนำมาซ่อม การรีไซเคิลและการคืนสภาพเป็นสินค้ามือสอง การขายสินค้ามือสอง และการเป็นนายหน้ารับฝากซื้อ-ขาย นอกจากนี้ ยังเป็นตัวแทนของ National Environment Agency (NEA) ในการเป็นร้านค้าปลีก (Retailer) จดรับขยะอิเล็กทรอนิกส์จากสาธารณะ เพื่อส่งมอบให้กับโรงงานรีไซเคิล และเป็นเครือข่ายสมาชิกของ National Waste & Recycling Association ของสิงคโปร์อีกด้วย

ถึงรับขยะอิเล็กทรอนิกส์ ณ สถานที่ต่าง ๆ จากการสำรวจบริเวณโดยรอบภายในเมืองสิงคโปร์พบว่า มีการจัดจุดรับทิ้งขยะและถังขยะแยกสีเพื่อรองรับการทิ้งขยะประเภทต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ ขยะทั่วไป กระดาษ พลาสติก กระป๋อง ขวดแก้ว หลอดไฟ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งภายในบริเวณที่พักอาศัย อาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ โดยถึงขยะอิเล็กทรอนิกส์จะถูกแยกไว้เป็นการเฉพาะและมีคำอธิบายถึงผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ชนิดใดบ้างที่สามารถทิ้งลงในถังขยะ รวมทั้งมีรายชื่อบริษัทห้างร้าน และหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อการรณรงค์การรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) นอกจากนี้ ในบางจุด ยังมีถังขยะแบบอัจฉริยะที่สามารถแจ้งเตือนผ่านมือถือเมื่อปริมาณการทิ้งเต็มถัง

จากข้อมูลที่ค้นพบ เห็นได้ว่าสิงคโปร์ให้ความสำคัญต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก โดยพยายามให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งมีการประสานงานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทุกภาคส่วน โดยมีสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (NEA) เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเพื่อให้เป็นไปตามวาระแห่งชาติภายใต้แผนการพัฒนาที่ยั่งยืนในการส่งเสริมให้สิงคโปร์เป็นเมืองที่มีสถานะแวดล้อมน่าอยู่อย่างยั่งยืนและดึงดูดการท่องเที่ยว เพื่อส่งผลต่อเนื่องไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

จัดทำโดย :
นายชาติ ชันศิริ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

การสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล ณ สิงคโปร์ เดือน ธันวาคม 2562
ภายใต้การดำเนินงาน "โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค : การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างอาเซียน-เกาหลี" โดยการสนับสนุนจากกองทุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี (AKEC Fund)

สวิตเซอร์แลนด์

ดินแดนที่น่าจับตามอง

กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สวิตเซอร์แลนด์ (Switzerland) มีชื่อทางการว่า สมาพันธรัฐสวิส เป็นประเทศขนาดเล็กที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ตั้งอยู่ในทวีปยุโรป ตะวันตก ล้อมรอบด้วยเทือกเขาแอลป์ (Alps) มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 41,285 ตารางกิโลเมตร โดยมีพรมแดนทิศเหนือติดกับเยอรมนี ทิศตะวันออกติดกับออสเตรียและลีกเทินสไตน์ ทิศตะวันตกติดกับฝรั่งเศส และทิศใต้ติดกับอิตาลี สำหรับภูมิอากาศนั้น จะเปลี่ยนแปลงไปตามความสูงของพื้นที่ ฤดูหนาว อากาศจะหนาว มีฝน และหิมะ ส่วนฤดูร้อน อากาศจะอบอุ่น เย็นชื้น และมีฝนเป็นบางครั้ง

สวิตเซอร์แลนด์มีเมืองหลวงชื่อกรุงเบิร์น (Bern) และมีเมืองที่สำคัญในด้านต่าง ๆ ได้แก่ เมืองซูริกเป็นเมืองสำคัญด้านการค้าและการธนาคาร เมืองเจนีวาเป็นเมืองสำคัญซึ่งเป็นที่ตั้งขององค์กรนานาชาติ เมืองลูเซิร์นเป็นเมืองสำคัญด้านการท่องเที่ยว และเมืองบาเซิลเป็นเมืองสำคัญด้านอุตสาหกรรม ภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ ภาษาเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และโรมานซ์ สำหรับการนับถือศาสนาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก มีสกุลเงินของตนเอง คือ ฟรังก์สวิส (1 ฟรังก์สวิส ประมาณ 32 - 33 บาท) สวิตเซอร์แลนด์มีการคมนาคมขนส่งที่ค่อนข้างครบครัน และทันสมัยทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

สวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศที่มีความสำคัญ ในด้านการลงทุนในระดับนานาชาติมาเป็นระยะเวลานาน ทั้งในฐานะผู้ลงทุน และประเทศเจ้าบ้านสำหรับบริษัทต่างชาติ เนื่องจากมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ใจกลางทวีปยุโรป ความมั่นคงทางเศรษฐกิจการเมือง และมีความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์ยังมีนโยบายเปิดกว้างสำหรับการลงทุน โดยรัฐธรรมนูญได้บัญญัติสิทธิขั้นพื้นฐานแก่ชาวสวิสและชาวต่างชาติอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน สิทธิในการจ้างงาน และเสรีภาพในการค้า ชาวต่างชาติสามารถลงทุนได้ในทุกสาขา โดยไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นกิจการที่ภาครัฐเป็นผู้ถือเอกสิทธิในการดำเนินการเท่านั้น การปกครองของสวิตเซอร์แลนด์ เป็นประชาธิปไตยแบบสมาพันธรัฐ (Confederation) ประกอบด้วย มณฑล (Canton) 26 มณฑล โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขสูงสุด

เศรษฐกิจของสวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศผู้ลงทุนสำคัญและเป็นศูนย์กลางการเงินและบริษัทชั้นนำของโลก มีสภาพเศรษฐกิจที่มั่นคงและมั่นคง มีอัตราการว่างงานค่อนข้างต่ำ มีกำลังซื้อสูง ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป และมีระบบเศรษฐกิจ กฎระเบียบธุรกิจ/การค้าของตนเอง มีความอิสระเป็นกลางไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด นอกจากนี้ ตามรายงาน The Global Competitiveness Report ของ World Economic Forum ปี 2562 สวิตเซอร์แลนด์มีความสามารถในการแข่งขัน (competitiveness) สูงเป็นอันดับ 5 ของโลก ด้านเศรษฐกิจมีนโยบายเศรษฐกิจแบบการค้าเสรี และมีการขับเคลื่อนโดยภาคบริการ โดยเฉพาะการเงินและการธนาคาร และภาคการผลิตอย่างมีนวัตกรรม เช่น เคมีภัณฑ์ เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องจักรและการทำนาฬิกา อุตสาหกรรม

หลัก ได้แก่ เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ นาฬิกา สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เยอรมนี สหรัฐฯ ฝรั่งเศส และอิตาลี ด้านตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เยอรมนี อิตาลี สหรัฐฯ และฝรั่งเศส

สวิตเซอร์แลนด์มีความสามารถในการแข่งขันด้านการดึงดูดและพัฒนาแรงงานมีฝีมือ ตามรายงาน World Talent Ranking ประจำปี 2562 ของ IMD ซึ่งจัดอันดับประเทศและเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั่วโลก รวม 63 แห่ง ในด้านการดึงดูดและพัฒนาแรงงานมีฝีมือ สวิตเซอร์แลนด์ยังคงได้รับการจัดอันดับที่หนึ่งในด้านดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 6 โดยสวิตเซอร์แลนด์ได้รับการจัดอยู่ในอันดับต้น ๆ ในตัวชี้วัดหลักทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย

- (1) ด้านการดึงดูดแรงงาน (Appeal) ได้รับการจัดเป็นอันดับที่ 1 เนื่องจากหลายปัจจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพชีวิตที่ดี
- (2) ด้านการลงทุนและการพัฒนา (Investment & Development) ได้รับการจัดอยู่ในอันดับที่ 2 เนื่องจากมีระบบการฝึกงานที่มีประสิทธิภาพ และมีโครงการด้านสาธารณสุขที่ดี
- (3) ด้านความพร้อม (Readiness) ได้รับการจัดอยู่ในอันดับที่ 2 เนื่องจากมีระบบและการจัดการด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

การค้าระหว่างไทย - สวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์เป็นคู่ค้าอันดับที่ 17 ของไทยในปี พ.ศ. 2562 โดยมีมูลค่าการค้ารวม 8,922.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปรับตัวลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 3.01 ไทยส่งออก 5,295.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้า 3,626.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งนี้ ไทยเกินดุลการค้า 1,668.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออกของไทย ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ นาฬิกา และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ อุปกรณ์กึ่งตัวนำทรานซิสเตอร์และไดโอด อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องใช้สำหรับเดินทาง เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์รักษาผิวไม้และผลิตภัณฑ์ไม้และสิ่งทออื่น ๆ

สินค้านำเข้าจากสวิตเซอร์แลนด์ ได้แก่ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ นาฬิกาและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องจักรกลและส่วนประกอบเคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ ผลิตภัณฑ์โลหะ แผงวงจรไฟฟ้า สินแร่โลหะอื่น ๆ และเศษโลหะและผลิตภัณฑ์

สวิตเซอร์แลนด์ให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) กับประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 โดยรายการสินค้าอุตสาหกรรม พิกัดฯ 25-97 ส่วนใหญ่ ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าเป็น 0 (ยกเว้นสินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม พิกัดฯ 50-63 ที่ได้รับการลดหย่อนภาษีนำเข้าร้อยละ 50 ของอัตราภาษีปกติ)

บริษัทสวิตเซอร์แลนด์ในกรุงเทพฯ	บริษัทไทยที่ลงทุนในสวิตเซอร์แลนด์
(1) msrtoe ยี่ห้อ Diethelm Keller (2) msrtoe ยี่ห้อ ETA (ผลิตภัณฑ์ของ Swatch Group) Holcim ในเครือปูนซีเมนต์นครหลวง และ ABB (ผลิตเครื่องจักรไฟฟ้าพลังไฟฟ้าแรงดันสูง) (3) ยี่ห้อ Nestle (4) ยี่ห้อ Roche และ Novartis (5) msrtoe ยี่ห้อ UBS และ Credit Suisse	(1) บริษัทเอสเอ็มกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (ผลิตบรรจุภัณฑ์สำหรับนาฬิกาข้อมือ และกำลังจะลงทุนเพิ่มในเทคโนโลยีด้านการปลูกถ่ายกระดูก) (2) บริษัทเอสซี เอ็มเอส จำกัด (เข้าซื้อบริษัท SENFI Swiss GmbH เพื่อดำเนินงานด้านการตลาดในวัสดุที่มีคุณสมบัติขั้นสูง (advanced materials))

การลงทุนระหว่างไทย - สวิตเซอร์แลนด์

การลงทุนโดยตรงจากระหว่างไทย - สวิตเซอร์แลนด์ที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี 2562 มีโครงการที่สวิตเซอร์แลนด์ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในไทยจำนวน 18 โครงการ มูลค่า 13,286 ล้านบาท ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2561 ที่มีโครงการที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในไทยจำนวน 13 โครงการ มูลค่ารวมกว่า 4,909 ล้านบาท

กฎระเบียบการทำธุรกิจในสวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์มีนโยบายเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ได้อย่างเสรี มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน สนับสนุนให้เกิดการแข่งขันอย่างยุติธรรม หากเป็นการกระทำที่ไม่ขัดต่อหลักกฎหมายสากล และกฎระเบียบแห่งรัฐธรรมนูญ สำหรับนักลงทุนต่างชาติที่พำนักอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์และมีใบอนุญาตทำงาน หรือมีถิ่นอาศัยในสวิตเซอร์แลนด์อย่างถาวรสามารถเปิดบริษัทของตนเอง หรือเข้าถือหุ้น หรือเปิดดำเนินการสาขาได้เหมือนเช่นชาวสวิสทั่วไป ส่วนนักลงทุนต่างชาตินอกเหนือจากกรณีข้างต้น สามารถตั้งบริษัทในสวิตเซอร์แลนด์ได้เช่นกัน ในกรณีที่มีการว่าจ้างชาวสวิสเข้าทำงานโดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถือหุ้นและไม่มีการจำกัดสัดส่วนของผู้ถือหุ้นต่างชาติ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลกลางของสวิสกำหนดให้ผู้ลงทุนในธุรกิจบางประเภทต้องมีใบอนุญาตพิเศษ (License or permit) หรือสิทธิบัตร (Patent) หรือสัมปทาน (Concession) ในการดำเนินการ ได้แก่ ธุรกิจธนาคาร ประกันภัย และนายหน้าในการลงทุน ธุรกิจการโรงแรมและร้านอาหาร แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกรและทันตกรรม ธุรกิจการค้าและการบริการบางประเภท อาทิ เช่น การจำหน่ายไวน์ และบริษัทจัดหางาน เป็นต้น

ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการตัดสินใจจะจดทะเบียนธุรกิจในสวิตเซอร์แลนด์ ควรติดต่อหน่วยงานพัฒนาธุรกิจ (Economic Development Agency) ของมณฑลที่จะใช้เป็นที่ตั้งของกิจการนั้น ๆ เพื่อรับคำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ นอกจากนั้นผู้ประกอบการอาจขอคำแนะนำเพิ่มเติมได้จากธนาคาร บริษัทที่ปรึกษา และสำนักงานทนายความได้เช่นกัน ซึ่งกระบวนการจดทะเบียนธุรกิจใช้เวลา 2-4 อาทิตย์ นับตั้งแต่การยื่นหลักฐานจนถึงวันที่บริษัทได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การลงทะเบียนและขออนุมัติชื่อกิจการ
2. การจัดเตรียมเอกสาร
3. การชำระทุนจดทะเบียนของบริษัทให้แก่ธนาคาร
4. การดำเนินการด้านเอกสาร
5. การลงประกาศในเอกสารของหน่วยงานท้องถิ่น
6. การลงนามชื่อผู้รับผิดชอบในทะเบียนพาณิชย์

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศ อาทิ

■ การลดหย่อนภาษี (Tax Relief or Exemption) กฎหมาย Lex Bonny ของสวิตเซอร์แลนด์ให้อำนาจรัฐบาลกลางและรัฐบาลของแต่ละรัฐในการพิจารณาลดหย่อนภาษีหรือลดเว้นภาษีเป็นระยะเวลามากที่สุด 10 ปี ให้แก่บริษัทที่เข้ามาลงทุนและจ้างงานในเขตที่เศรษฐกิจยังไม่เจริญเติบโตมากนัก

■ การให้การรับรอง หรือ การรับประกัน (Guarantees) โดยรัฐบาลออกหนังสือรับประกันแก่ธนาคารผู้ให้กู้ยืมมาลงทุน เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของค่าใช้จ่ายโครงการทั้งหมดเป็นระยะเวลามากที่สุด 8 ปี

ในขณะนี้ สวิตเซอร์แลนด์ผ่านร่างกฎหมายกำหนดโควตาแรงงาน และผู้เชี่ยวชาญต่างชาติประจำปี 2563 “Regulation on Admission, Residence and Employment (VZAE)” ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2563 โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดโควตาแรงงาน/ผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ ในปี 2563 จำนวนรวม 12,000 คน จำแนกประเภทได้ ดังนี้

ประเภท	ระยะเวลา	โควตาแรงงาน/ผู้เชี่ยวชาญ ³
1. แร่งงานต่างชาติจากประเทศใน EU และ EFTA	แรงงานระยะสั้น ¹	3,000 คน
จำนวนรวม 3,500 คน	แรงงานระยะยาว ²	500 คน
2. แร่งงานต่างชาติจากประเทศที่สาม ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย	แรงงานระยะสั้น ¹	4,000 คน
จำนวนรวม 8,500 คน	แรงงานระยะยาว ²	4,500 คน

หมายเหตุ: 1. แร่งงานระยะสั้น (short-term resident - L) ซึ่งมีระยะเวลาพำนักและทำงานในสวิตเซอร์แลนด์ระหว่าง 3 - 12 เดือน
2. แร่งงานระยะยาว (resident - B) ซึ่งมีระยะเวลาพำนักและทำงานในสวิตเซอร์แลนด์อย่างน้อย 1 ปี
3. พิจารณาจากจำนวนและความต้องการแรงงาน/ผู้เชี่ยวชาญของภาคเศรษฐกิจของสวิตเซอร์แลนด์เป็นหลัก รวมถึงได้พิจารณาถึงจำนวนโควตาที่จัดสรรและใช้จริงในปี 2562 และผ่านการหารือกับผู้นำของอียูต่าง ๆ รวมถึงภาคประชาสังคมด้วยแล้ว

โอกาสของการพัฒนาร่วมกันระหว่างไทย กับสวิตเซอร์แลนด์ในอนาคต

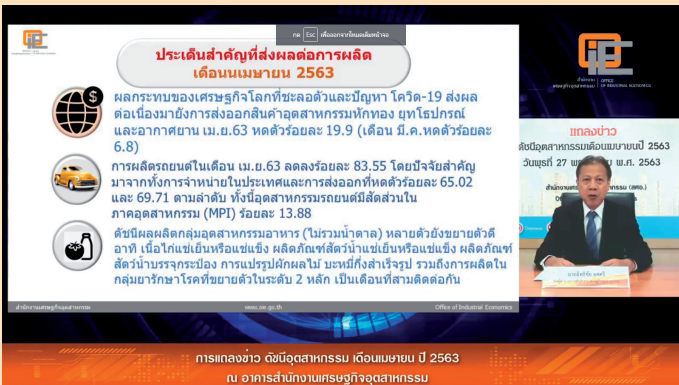
จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมานั้น สวิตเซอร์แลนด์จึงเป็นดินแดนที่น่าจับตามอง ที่ไม่ได้มีดีเพียงความสวยงามของทัศนียภาพ ภูมิประเทศ และอากาศที่ดีสามารถดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้เดินทางไปเยือนเพียงเท่านั้น แต่ในด้านการค้า การลงทุนก็เป็นสิ่งที่น่าจับตามองไม่แพ้กัน จากมูลค่าเงินลงทุนในไทยที่มีมูลค่าสูงและปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา และความสามารถในการแข่งขันด้านต่าง ๆ รวมถึงศักยภาพในการผลิต/สาขาอุตสาหกรรม โดยอุตสาหกรรมของสวิตเซอร์แลนด์เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีชื่อเสียงด้านการผลิตและมีคุณภาพระดับโลก อาทิ เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เวชกรรมและเภสัชกรรม อุตสาหกรรมเหล็กและระบบราง เป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับสาขาอุตสาหกรรมที่ไทยให้ความสำคัญ (อุตสาหกรรมชีวภาพ Biopharmaceutical ระบบรางภายในประเทศ ทั้งรถไฟและรถไฟรางคู่) จึงอาจเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความร่วมมือ ถ่ายทอดองค์ความรู้ พัฒนา และขยายโอกาสทางการค้า การลงทุนระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ความสามารถในการแข่งขันของสวิตเซอร์แลนด์ด้านการดึงดูดและพัฒนาแรงงานฝีมือ ยังถือเป็นโอกาสและทางเลือกให้กับแรงงานฝีมือของไทยที่สนใจจะไปทำงานที่สวิตเซอร์แลนด์ได้อีกทางหนึ่ง

จัดทำโดย :

นางสาวอรุณภา ด่านผดุงกฤษย์

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

กรมยุโรป กระทรวงการต่างประเทศ
กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร
กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครแฟรงก์เฟิร์ต
<https://globthailand.com/switzerland-12122019/>
<http://thaibizrussia.com/th/market/Switzerland>

นายอิทธิชัย ยศศรี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าวดัชนีอุตสาหกรรมประจำเดือนเมษายน ปี 2563 ผ่านทาง Facebook Live วันที่ 27 พฤษภาคม 2563 ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายอิทธิชัย ยศศรี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการดัชนีอุตสาหกรรม ผ่านทาง Video Conference วันที่ 27 พฤษภาคม 2563 ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ประจำเดือนเมษายน 2563

MPI หดตัวร้อยละ 17.21 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวและภัยแล้ง

แต่สถานการณ์ไวรัสโควิด-19 ส่งผลให้บางอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารเกือบทุกประเภท

*เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม

Facebook Fan Page
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Oie_news

Oieprnews

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โทร. 0 2202 4274, 0 2202 4284

การสร้างสุขในการทำงาน

ภายใต้สถานการณ์โควิด-19 ด้วย **กล้วยไม้**

ช่วงนี้หลาย ๆ ท่านอาจกำลังนั่งทำงานอยู่ที่บ้าน (Work from Home) ตามนโยบาย Social Distancing สศอ. จะชวนมาตกแต่งบ้าน หรือโต๊ะทำงานใหม่ให้สดชื่นเหมือนได้นั่งทำงานอยู่ในสวนดอกไม้ เพื่อกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ แต่เราเลือกกระถางต้นไม้มาปลูก เช่น กล้วยไม้มาวางไว้ข้างโต๊ะทำงาน หรือห้อยแขวนข้างหน้าต่างจะช่วยให้อารมณ์สดชื่น และกรองสารพิษได้อีกทางหนึ่งด้วย

ประโยชน์กล้วยไม้

ทำให้อารมณ์สดชื่นอีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงมิตรภาพที่ดี ความงดงาม ความบริสุทธิ์ จึงนิยมนำไปถวายพระ และยังสามารถตกแต่งอาหาร ซึ่งช่วยเพิ่มสีสันให้กับอาหารได้อีกด้วย

แหล่งกล้วยไม้

จังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดที่มีเกษตรกร ปลูกกล้วยไม้มากที่สุดในประเทศไทย ประมาณ 2,259 ไร่ อยู่ในหลายอำเภอ เช่น บางเลน นครชัยศรี พุทธมณฑล สามพราน ดอนตูม กำแพงแสน และ อ.เมืองนครปฐม

กล้วยไม้พร้อมส่ง

กล้วยไม้ออนไลน์พร้อมส่งถึงบ้าน โดยที่ท่านไม่ต้องเดินทางออกไปไหนไกล ไม่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโควิด-19 หากท่านไหนสนใจเข้าไปดูตามเพจสวนกล้วยไม้ ได้ตามตัวอย่างด้านล่าง

ตัวอย่างแหล่งขายกล้วยไม้พร้อมส่ง

■ AIROCHID SUPERMARKET

■ กล้วยไม้สดราคาถูก

■ ขายกล้วยไม้ ส่งและปลีก by DD orchid.

■ ร้านกล้วยไม้ Mana Orchid - รับจัดกระเช้าของขวัญด้วยต้นกล้วยไม้

“ช่วยกันสนับสนุนกล้วยไม้ไทยและเกษตรกรไทย เราจะผ่านวิกฤตินี้ไปด้วยกันแน่นอน”

Facebook Fan Page
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

Oie_news

Oieprnews

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม